

בתי המשפט

פ 377/04		בית המשפט המחוזי בירושלים	
03/09/2007	תאריך:	כבוד השופט יוסף שפירא	בפני:

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ היועץ המשפטי לממשלה
מרשות ההגבלים העסקיים

המאשימה

נ ג ד

1. ירון וול

ע"י עו"ד ר' ליטבק

3. חברת גברעם מ עטפות איכות בע"מ

3. גברעם מעטפות ומוצרי נייר, שותפות מוגבלת

ע"י עו"ד ש' ארליך

4. יוסף דוברובסקי

5. דפרון פתח תקוה (1972) בע"מ

ע"י עו"ד פרופ' ד' ליבאי ועו"ד ג' עשת

6. שרגא וייס

7. עידו קליין

8. אמקה מעטפות בע"מ

ע"י עו"ד י' לוי ועו"ד קורלנדר

9. רונן קיל

10. יצחק טפרברג

11. אורק נייק בע"מ

ע"י א' גלעדי

הנאשמים

החלטה

לפני בקשה נוספת מטעם ב"כ נאשם 7 להורות על תיקון טעות סופר בהכרעת הדין.

בקשה זו הוגשה אך ביום 2.8.2007, כחודש לאחר מתן הכרעת הדין, אולם לאור העובדה כי עד ליום 19.7.07 שהה עו"ד קורלנדר בשירות מילואים ומהטעם כי ב"כ המאשימה הודיעה כי היא לא תעלה טענה בעניין חלופי התקופה הקבועה בסעיף 81(א) לחוק בתי המשפט, התשמ"ד – 1984, אדון בבקשה זו.

בקשה זו זהה במהותה לבקשה אשר הוגשה על ידי ב"כ נאשם זה ביום 10.7.07, אשר עניינה היה שינוי נוסח פסקת התוצאה באשר לסעיפים בהם הואשם נאשם 7 באישום הראשון. הבקשה הנ"ל הוגשה בהסכמה והתקבלה כאמור בהחלטתי מיום 11.7.07.

למצער, בקשה זו לא הוגשה בהסכמה, וטענת המאשימה הינה כי אין מדובר בטעות סופר אלא נדרשת בקשה להבהרת הכרעת הדין. לגופא של בקשה טוענת המאשימה כי הרשעה על יסוד סעיף 48 לחוק ההגבלים העסקיים הינה הרשעה באחריות אישית נגזרת ולמעשה סעיף זה משמש כצינור להרשעת נאשם באותה עבירה שבגינה הורשעה החברה, ועל כן כלל אין טעות סופר בהכרעת הדין.

ראשית יאמר כי אין בית המשפט רשאי להבהיר את פסק דינו אלא על דרך של תיקון טעות סופר או לבקשת ראש ההוצאה לפועל, על פי הוראת סעיף 12 לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967.

במקרה דנן מדובר באותה הסוגיה אשר עלתה בבקשה הקודמת ושינוי עמדת המאשימה תמוה קימעה. לא זו אף זו, דווקא מעמדת המאשימה באשר להיות סעיף 48 לחוק 'סעיף החלה', אותה אני מקבל, מביאה לכך כי אין בפנינו בקשה לשינוי הכרעת הדין, אשר מקומה בערעור בלבד. כטענת המאשימה, אף אני סובר כי הרשעה על פי סעיף 48 לחוק כמוה כהרשעה בעבירות אשר על פיהן הורשעה החברה.

המאשימה טוענת כי לאור עמדתה אין צורך לערוך שינוי בנוסח הכרעת הדין. טענה זו אין אני מקבל מאחר שמהנוסח הקיים ניתן לטעות ולחשוב כי ההרשעה הינה אף על פי סעיף 47(א)(1) באופן ישיר על אף שהינה הרשעה עקיפה **בביצוע העבירות המיוחסות, על בסיס סעיף 48 לחוק**. על מנת להימנע מטעות זו, אשר כאמור הינה ניסוחית גרידא, נקטתי בנוסח זה בהחלטתי הקודמת בהסכמת המאשימה וכאמור הינו תואם אף את עמדתה העקרונית בסוגיה זו.

לאור האמור אני מורה על שינוי נוסחה של הכרעת הדין כדלקמן:

1. הפסקה האחרונה של סעיף 181 להכרעת הדין תמחק ובמקומה תבוא הפסקה הבאה:

"מאחר שאין בדברים אלו כדי לסייע לנאשם 7, יש לקבל את דבריו של מוראש כי נאשם זה נטל חלק פעיל בישיבות הנדונות, ומאחר שהינו מנהל פעיל של נאשמת 8, אני מרשיעו בביצוע העבירות המיוחסות לו באישום השלישי על יסוד סעיף 48 לחוק."

2. כמו כן, אני קובע שבפסקת התוצאה, האמור ביחס לאישום השלישי יימחק ובמקומו יבוא הנוסח הבא:

"באישום השלישי אני מזכה את נאשמים 1 עד 5, מביצוע העבירות המיוחסות להם בכתב האישום.
באשר לנאשמים 6 ו- 8, אותם אני מרשיע בביצוע עבירה המיוחסת להם בכתב האישום, על פי סעיף 47(א)(1) לחוק ההגבלים העסקיים בצירוף סעיפים 4 ו- 2(א), כאשר נאשם 6 מורשע בדין אף על יסוד סעיף 48 לחוק.
נאשם 7 מורשע בדין בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, על יסוד סעיף 48 לחוק."

ניתנה היום, כ' באלול תשס"ז (3 בספטמבר 2007), בהיעדר הצדדים.
המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים.

יוסף שפירא - שופט